

தீர்மானம்

கற்பதிப்புப் பாடல்கள்

சுந்திய நானாதனை
எங்குளுள் கண்டனான்
வாய்வாயார் -

மறுபதிப்பு : அக்டோபர், 2000
திருவாண்ணால் ஆண்டு : 2031
விலை : ரூ. 7.00

பதிப்பாசிரியர்

முனையால் ச. மெய்யப்பன்

டாக்டர் ச. மெய்யப்பன், அன்னைமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முனையால் தமிழ்ப் பேராசிரியர் தமிழகப் பல்வர்த்துமின் நுணுக்கத் தலைவர் பல்கலைக்கழகங்களின் பதிப்புக்கும் உறுப்பினர் பல பல்கலைக்கழகங்களில் அறக்கட்டளைகள் நிறுவியள்ளார்.

தமிழக அரசின் தமிழ்ச்சங்கப் பல்கலை - குறைபிறப்பு பொதுக்கும் உறுப்பினர்.

'வள்ளுவங்' இதழின் சிறுபாசிரியர்.

பத்து நூல்களின் ஆசிரியர், இவர் எழுதிய நூல் நூல் தமிழக அரசின் முதல் பரிசு பெற்றது
குணக்குடி அடிகளார் தமிழ்வேள் என்னும் விருது வழங்கிச் சிறுபிதித்துவாளார்.
பதிப்புசெம்மல் என அறிஞர்கள் இவையைப் பார்த்து

கிடக்குமிடம் :

மணிவாசகர் நூல்கம்

- 12-B, மேல் சன்னதி, சிதம்பரம் - 608 001.
31, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை - 600 108.
110, வடக்கு ஆவணி ரூல் வீதி, மதுவரை - 625 001.
15, ராஜ வீதி, கோயமுத்தூர் - 641 001.
28, நந்தி கோயில் தெரு, திருச்சி - 620 002.

தொலைபேசி :

- சிதம்பரம் : 30069
சென்னை : 5361039
மதுவரை : 622853
கோயமுத்தூர் : 397155
திருச்சி : 706450

வளர்க் கவனவார் நெறி

பதிப்பாசிரியர்
டாக்டர் ச. மெய்யப்பன்

தமிழ்நாடு அருளாளர் பகுர் தீர்த்த காடு கூறுவார்களும் நாயக்யார்களும் இறைவகை இனிய தமிழ்க் கிடைக்கிறார். இறைவகைப் பாடுதற்கு ஏற்ற மொழி தாய்மொழி தமிழ் மொழி பகுப் பயிர் வளர்ந்த சாக்நோருள் மாவிக்குவரக்கும், இராய்விக்கு வளர்வாரும் தனிச் சிறுப்புப் பெறுவின்றைர். திருவுருபாப் பாடுக் குவ்வொள்ளும் தேங்பாகு, கற்கும்பு: குவிச்சாறு, யாவும் ஒதுக்கு வரியலை, கற்றார்க்கும் கவலார்க்கும் களிப்பு அருள்பவை.

வளர்வார் கவயகத்திற்குச் சமரச நெறியை வழங்கியவர், சாகாக்கலை இயகல் விளக்கியவர், சங்கம், சாலை, சுபை கண்ட சாக்நோர்; அருள்நோதி வழிபாட்டை அருளிய அன்னால், வர்ஷை யினங்கூட கண்டு வாடியவர்; பச்சு துயகைப் போக்குப் பாதை பகுத்தவர்.

திருவுருபாவினைக் கடியாபட்டி த. நா. முத்தையா செட்டியார் அரிய பெரிய பதிப்பாக வெளியிட்டு முதன்முதலில் இவைச்சாக வழங்கினார்கள். இராமவிங்கா மின்ன் தலைவர் வள்ளல் நா. மகாவிங்கம் அவர்கள் தவத்திரு ஜாரன் அடிகளின் செம்பதியினை அண்ணமயில் ஆழகாகப் பதிப்பித்துள்ளார்கள்.

வட்டார் என்பது மொத்தமாக அங்குவில் உள்ள எல்லாப் பகுதிகளும் சேர்ந்த பெயர். 'உத்தானான சிதம்பரம்' என்பது குானசுபயிருக்கும் பகுதிக்கு மட்டும் பெயர்.

இங்குள்ள சத்திய குானசுபயில் தென்பற முகப்பில் தொடங்கி வெளியிருக்காம் முடித்து, உள்ளுகூழந்து, அகவல் மண்டபம், அதன்மேல் சிற்கைப், அதன் வழி உட்பிரகார் கற்று, அங்கு குானசுபக்குள் பொற்சைப் பந்து முடியும் வரை, வலம் வரு முறையில் உள்ள கற்பதிப்புத் திருவுருபாப் பாடுக்களை இந்நாளில் முறையாகச் செய்திருக்கிறோம். குானசுபை வழிபடுவோர்கள் எளிமையாகப்

பாடங்களைப் படித்துப் பார்த்து, பாட மகிழ இந்நால் உதவுகிறது “அந்பதம் அந்பதமே அருள்” என்று தொடங்கும் திருவருட்பாளில், “சத்திய ஞானசபை என்னுள் கண்டன் சண்மார்க்க சிற்றியை நான் பெற்றுக் கொண்டன்” என்று அருளியவாறு, வழிபடுவோர்கள் அத்தில் ஞானசபை காண்பதற்குப் பெரிதும் துணைப்பரியும் இம்முறை என்பது துணிபு.

இங்வாரே தருமச்சாலையில் பொறிக்கப் பெற்றுள்ள பாடங்களும் இதில் உள்ளன. “என்பாட்டுக் கொண்ணாத தென்னி” என்ற தொடங்கும் பாடங்கள் “தருமச்சாலையிலே வாவென்றான்தான்” என அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவன் பணித்தருளியவாறு, “காலையிலே நின்றங்களைக் கண்டுகொண்டேன்” எனத் தொடங்கும் பாடங்கள் “சாலையிலே இன்பம் தழைக்கின்றேன்” - “சாகாவாம் பெற்றேன்” எனவும் நம்பெருமான் பாட மகிழ்வகைத்தக் காண்தொறும் காண்தொறும் தருமச்சாலையின் ஒப்புயர்வற்ற அந்பத்தை உணாமுடிகிறது.

சூரையில் சாலைக்கு வருவோர் அனைவரும், வழிபடுவோர் பலரும் கல்வெட்டில் உள்ள திருப்பாடங்களையே கண்டு படித்து நினைந்து இன்புறுவார். இப்பாடங்கள் பாராறும் பாராயனாம் செய்யப் பெறுபவை. கல்வெட்டில் உள்ள பாடங்கள் மக்கள் மனத்திலும் பதிய வேண்டும் என்னும் நன்மோக்கில் இவ் வழகிய பதிப்பினை மனிவாசகர் பதிப்பகம் வெள்ளியிழா ஆண்டுஸ் வெளியிடுகிறது. இவ்வகைப் பதிப்புக்களால் திருவருட்பா பரவும்; வள்ளவார் நெறி வளரும். வள்ளவார் நெறியைப் பரப்புவதைத் தம் வாழ்நாள் பணியாகக் கொண்ட குங்கியியம் ஆருள்பழும் வட்டார் பழ. சண்முகளார் அவர்கள் இச்செம்பதியின் சிறப்புக்கு ஒல்லும் வகை உதவிவாரர்கள். சைப் பாடஜுடன் தருமச்சாலையில் அமைந்துள்ள பாடங்களையும் இனைத்துப் பதிப்பித்துள்ளோம்.

நால் முழுங்கையும் அடங்கிய பெரிய பதிப்புக்கள் திருக்கோயில் மூல விக்கிரகங்கள் போன்றவை. இவ்வகைப் பதிப்புக்கள் உற்சவ முத்திகள் போல் உலா வருபவை.

பதிப்பின் திறப்பு

வட்டார் வள்ளவார் தெய்வநிலையங்களின் நக்கார் திருப்பெருந்திரு ஆராடுகளார்

१.

சிவாஸ்யாம்

திருச்சிந்தம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருகண அருட்பெருஞ்ஜோதி

வள்ளவார் கழுல் வாழ்த்தல் வாழ்வாவடே.

வட்டாரில் வள்ளந்தெருமான் சத்தியஞானசபையை 1872-இல் சட்டியருளினார். வாரியார் கவாமிகள் 1950-இல் அதற்கோர் பெருந்திருப்பணியைச் செய்தார். வாரியார் திருப்பணியின்போது சபையில் கல்வெட்டுப் பாடங்கள் இடம் பெற்றன. இப்பாடங்கள் அனைத்தும் திருவருட்பா ஆராய்ச்சிப் பதிப்பாளர் திரு. ஆ. பாலகிருஷ்ண பிள்ளையவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்று வாரியார் கவாமிகளால் கல்வெட்டுகளாகப் பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

ஞானசபையின் முன்மன்றபத்தில் நாற்பறமுழுள்ள பணிரெண்டு தூண்களிலும் ஆருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல் முழுவதும் கல்வெட்டாகப் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. ஆதலின் இம்மன்றபத்துக்கு வாரியார் கவாமிகள் திருப்பணிக்குப் பின், அகவல் மன்றப்பல் எனப் பெயர் ஏற்பட்டு விட்டது.

பெருமான் அகவல் ஆருளிய நாள் ஆங்கிரச் சிற்றியை எட்டாம் நாள் (18-4-1872) என்பது திரு. ஆ. பாலகிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள்

கண்ட முடிப் தபதி முடிப் அதுடே ஆண்டோலும் சிற்றினா
ட்டால் நான் அகவுக் கால் கொண்டாலும் வழக்கத்தை
இயக்கவிடு முதல் அங்கர் சிலர் வெளியூரிலும் வட்டாரிலும்
தொடர்விழிஸ்வை இருப்பிரபுவார் சிறுவினாலும்.

திக்குகள் எட்டு “ஏட்டுத்தினாயும்” என்ற படிகளத்துக்கும்,
“நிக்கெட்டு” என்ற அப்பர் பெருமாலும் பாடுகின்றனர்.
“நிக்கெட்டும்பகுபும்” நூல்களைப் “நான்கோவு” எடுவிய
அடைத்து, கையில் கண்ணோ வெளித் திருச்சுற்றிலும்,
உட்திருச்சுற்றிலும் நீர்சை, போற்றுசைகளிலும், அகவுக்
யள்ளப்பத்திலும், நிகுவியகளில் வேறும் சாநாங்களில் வேறும்
இப்படிகள் அழுதப் பொறிக்கப் பெற்றுள்ளன. பாடுகளில்
இருப்புகளிலும் “அகுபெருக்குதோதி நனிப் பெருக்குகூணை”
என்றும் கொடுத்திலும் முதல்வைக்குமிய அழுதன் பதிக்கப்பெற்று
விடுகிறது. படிக்கன ஆ. பாஸ்கிருஷ்ணன்
கேர்வெடுத்தனர் முறை கருத்துக் கிணியது. அவற்றை வாரியார்
வாயிகள் காங்கிரஸ் பலிபரித்துள்ள முறை கண்ணுக்கிணியது
இதற்கெ இயக்கன எவ்வளவுபாராடினாலும் தனும். சுயாதிதான்
பொதுப்பாடுகளே பொறுக்குபவிகளாகப் பொறிக்கப்
பெற்றுள்ளவையில், இன்றுவார் மாரும் குறை கூறாது சேர்ந்த
வருகிறார்கள். போற்றிப் பயின்வதும் துசிரிற் பதிப்பித்து வழங்குவதும்
அங்கர்களிடை வழக்கமாகி விட்டது. வாரியார் கவாயிகளே தமது
திருப்பணி திறாவில் வெளியிட்ட தினாவு மஸரில், சுபைக்
கல்வெட்டுப் பாடுகளாத் தொகுத்து வெளியிட்டார். அந்தொருபின்
முறை அங்கு இதுவே இரண்டாவதாக, வட்டார் திரு. துறவி ஏந்தாயிரி
அவர்கள் வட்டார் ஏத்தியநூள்களைப் பக்கவெட்டுப் பாடுகள் என்று
இரு ஷங்கர் வெளியிட்டார். இது இரண்டாவது நூல்.

இப்பொது முன்றாவதாக இவ்விரு கொண்டும் இந்துகை
“நிருப்பாகைப் பாடுக்கையும்” சேர்ந்து, “திருவகுட்பா,
வட்டார், உத்தாங்கா சிதம்பாம், ஏற்றிய நூல்களை, ஏற்றிய
தருமச்சாகை, கந்பதிப்புப் பாடுக்கள்” என்ற அருவைத்
நூலைப்படி சிதம்பாம் மனிவசகி பதிப்பத்தார்,
வெளியிடுகிறார்கள். பதிப்புதோலும் சிறப்பு உண்டு எனிலும்
இப்பலிப்பின தனிக்கீறப்பு என்னவில் நலுமசாகைப் பாடுகளைச்
சேர்ந்திருப்பதும், நூல்களைப் பூஷா வாயிக்களிக் “புகை ஓவைல
நவீததோச் மட்டுமே உள்ளே புதுதல் வேண்டும்” என்றும்
வள்ளத்தெருமான் கட்டை தட்டப் பூத்திருப்பதைச் சேர்ந்தும்
கொண்டுமாலும், சங்கார்க்க ஒழுக்கந்தின் உயர்ஜாருபே
பெருமாளின் இக்கட்பேசனில்தான் என்று “பால் மறுத்தார்
மட்டுமே சுபையிடும் புதுதல் வேண்டும்” என்பது பெருமாள் இடப்
கட்டை. இதை அங்கர்கள் அணுவாகும் கட்டையும் கட்டையிடக்
வேண்டும். வள்ளத்தெருமான் கருத்துப்பட நாலு யெரித் தோற்றுதலேயே
ஏற்றிய நூல்களையாக ஆக்கிக் கொண்டவேண்டுமென்றால் அதனுள்
(டட்டியிடும்) பால் புதுதல் ஆகாது என்பது உடலோடும், பால்
வயிற்றிலும் புக்காகாது.

உலாஸ் புதுந்த வயிறு சுபையிடும் புக்காகாது.

வட்டாரில் வள்ளவார் இருக்கனாக நிறுவியைய சாகையும்,
சுபையும். சாகையை வயிறு என்றால் சுபையை, மூன்றா (தலை)
நூல்களும். வயிறு காம்ந்தால் முகளையும் காடும்; யேலை செய்யாது.
நூலை முங்கே ; சுபை மின்கே. அவற்றின் தோற்றும் அப்படியே.
சாகையில் சாப்பாடு; சுபையில் வழிபாடு.

சாகையைப் பெயர் குறித்து பெருமாள் அகுளிய பாடுகளும், நிருவூப்
புகழ்ச்சியும் சாகைக் கல்வெட்டில் இடப் பெற்றுள்ளன. “நிருவூப்
புகழ்ச்சியும், அகவுஹும், அட்டக்கும்” பாராயானம் செய்யும்,
வழக்கம் பல காலமாகவே உள்ளது. இம்மூன்தில் அகவுஹும்,
அட்டக்கும் முழுமையும் சுபையிடும் நிருவூப் புகழ்ச்சி முழுமையாக

ஈாகவீதம் இடம் பெற்றுள்ளது இப்பூஸ்ரும் “இப்பதிப்பிக்” முழுமயாக இடம் பெற்றுள்ளது இப்பதிப்பும் “ஸாராயனாப் பதிப்பு” என்பதைக் காட்டாமல் காட்டுகிறது. வட்டாருக்கு வழிபட வருவோர் இப்பாடம்களைப் பாராய்வது செய்யவும் அநுட்டாளத்துக்குக் கொண்டு வாவும் முயலவேண்டும். அதற்கு இப்பதிப்பு பெருந்துவன செய்யும்.

இப்பதிப்புக்கு மூலகாவாரான “சதி விசார சண்முகனார்” சூவப் பெருங்கடல் நீதி, சமாச சங்மார்க்கக் கண்மேறிய அநுபவியாவர். தின்கூத் திருவ்திகளில் “அப்பர்பெருமான்” அங்கம் பாண்டு வலம் வந்தது போன்று. இவரும் அங்கம் பாண்டு வலம் வந்தார். அதனோடு சூயாது, வட்டாருக்கு வந்த இன்னர் எமது தலைவரமயில் சாக்ஷவையும் சுபைவையும் அங்கம் பாண்டு வலம் வந்தார். இது ஒருவகை அங்கக்கத்திற்கார. அகச் சதி, பறச் சதி முறைகளை நன்கூண்டார்ந்து அநுபவித்து வரும் இச்சங்மார்க்கப் பெரியார் இப்பதிப்பை இவ்வாறு தொகுத்திருப்பது இந்நாளைய தேவைய விழையு செய்வதாகும்.

இந்நாளை அங்பர்கள் தமக்கென வாங்கியும் பிறர்க்கு வாங்கி அளித்தும் தாம் பயன் பெறுவதோடு பிறகாரியும் பயன் பெறச் செய்ய வேண்டுகிறோம்.

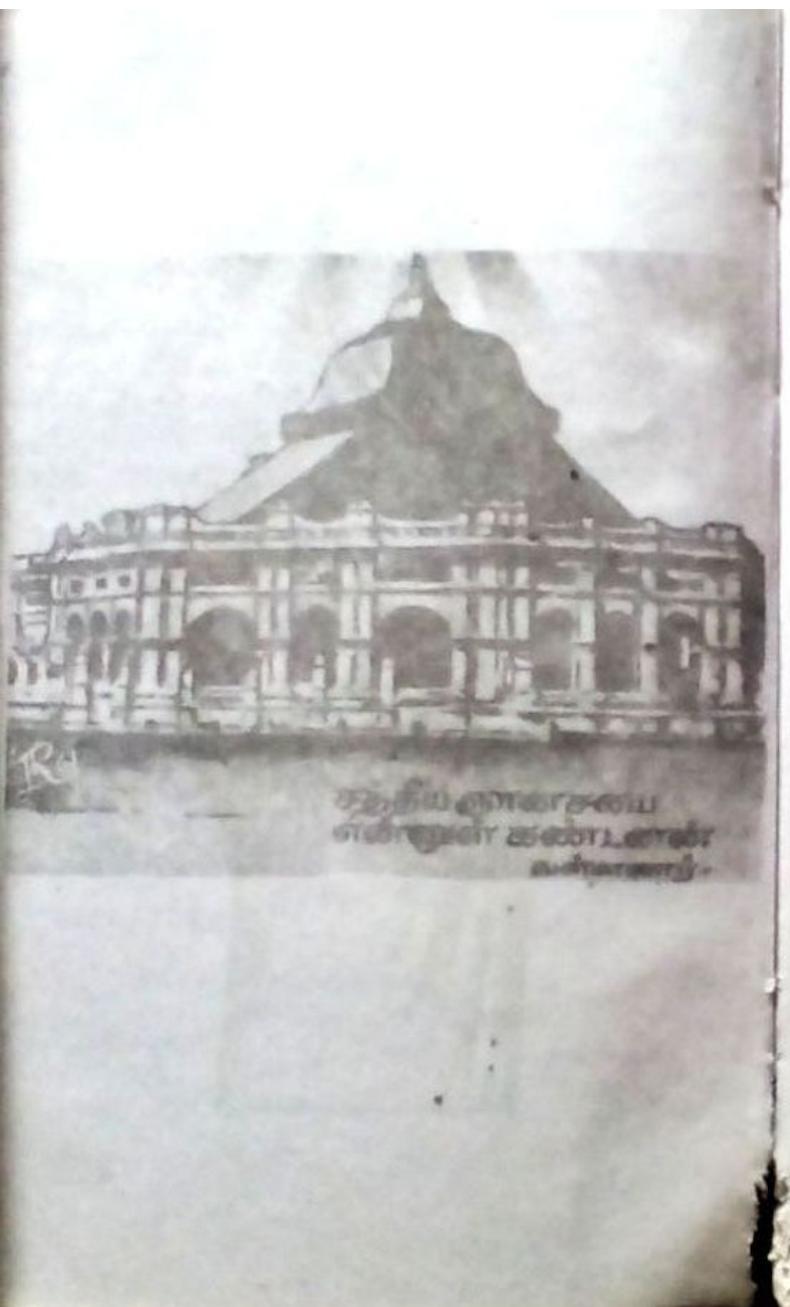
இச்சிகாரமுத்து நால் நம் தலைமுத்தை
நம்பதாக்குவதாகுக.

வாளைவார் கழும் வாழ்த்தல் வாழ்வாவதே.

ஏதாளுள ஸ்தம்பம் }
12-7-1985 }

ஸாராயனா
வட்டார்

Benthos

வினாக்கள்

கால பெரும்போது
கால பெரும்போது

சுத்திய குளச்சுபக் கற்பதிப்புப் பாடல்கள்
நெற்றுப் பக்கம் நடுவாயில் ரூபப்

நடவடிக்கை சம்பந்தம் கூற வேண்டும்
அதிலிருந்து அவர்களை என்றுகூறி அதே
ஏதேனும் மனுகங்களைப் பற்றிடும்
ஏதோத்தே மனுகங்கள் ஒவ்வொருவரிடம்
பாக்கங்கள் முடிந்து கூற்றத்துறை மாங்கப்
மனுகர்கள் அலையிடத் திட்டமிடுவதைக்
காக்கும் வாழ்வெற்றித் தான் மனுகர்கள்
குறைபாடுகளை கிடையவில்லை என்றும் நினைவு

திரும் வைத்துவ வருவோடு மன்னாடுகு
 சிறப்பொடுத் செழித்தோக
 குறி வைத்தியன் பஸ்திவோடு வாழ்வது
 வங்கதுவின் ஏருள்செய்யாய்
 திரும் வந்துவ ரினபுநத் திருவகு
 சியங்கவோடுமானித்
 குறி வைத்தாற் குருவது மினாவதின்
 குடைகழுப் பதம்போற்றி

அகத்தே குத்துப் புத்துவெனுத் திகுத்
உலகுள்ள வண்டியுடு.

ஈக்தே திருத்திச் சம்பார்க்க சங்கத்
தூப் பிற் தீ-ஆவரும்
இக்தே பாத்தைப் பெற்று மலிழ்ப்
திதூத்தூக்டே யோசனாயித்த
யக்தே யின்றவன் வகுவிக்க
உருடேக் குகைப் பெற்றேன.

புலவ கொலை தவிர்த்தோர் மட்டுமே உள்ளே
புதுதல் வேண்டும்

தருகாயிஞ்சு கூங்கே கத்தான் மார்க்கத்
தவிர்த்தி யுவகைந் தழைப்பக்
கருகானாயுன் சிவமே பொருளெளாக் கருதுங்
கருத்துமுற் தெம்மோர் களிப்பப்
பொருள்கைந் யோங்கத் தெருகானால் விளக்கப்
புண்ணியம் பொற்புற வயங்க
அருளாயத் தருள்வாய் திருச்சிற்றும் பலத்தே
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் காரசே.

நகப்பெருஞ்ஜோதி ககப்பெருஞ்ஜோதி
நவப்பெருஞ்ஜோதி சிவப்பெருஞ்ஜோதி
அகப்பெருஞ்ஜோதி நடப்பெருஞ்ஜோதி
அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி

அருளேய் நெஞ்சக்கோன் மனவாட்டமொந் தவிர்த்த
தெருளே யோர்வாயா யுறச்செய்த செசமுஞ்கட்டே
பொருளே சிற்சபவாழ் வறுகின்றவென் புண்ணியே
அருளே தந்தகையே யருளாமு தந்தகையே.
ஆகுடையான் நம்முடைய அப்பன் வருகின்ற
நாளெதுவோ வென்று நலியாதர் - நீள
நினையாதர் சத்தியநா சேர்ந்துகூரத்தே விந்நாள்
அனையான் வருகின்றா காய்ந்து.

வாது பேசிய மனிதர்கள் ஜோரு
பார்த்தந் கேள்வின்கள் வந்துதும்
போது போகுதல் முன்ன சேயகுட்
பொதுஷி சேந்தும் போத்துமிரு
திரு பேசின் சேந்திடா துமைத்
திருவுள்ளகொளுங் காண்பியோ
நுது பேசியே என்னம் சொல்கின்றேன்
கற்ற மென்பது பற்றியே.

நாகாமான மூப்பறியா நங்கவடும் பிள்ளை
நந்குலத்தா செளவறியீர் நாளிலத்தர் நிலிர்
வகர்மிலுயர் குலமென்றுங் தாங்ந்தாலு மென்றும்
வகுக்கிள்ளந் ரிகுகுலமு மாண்புடக்கான் விளந்தர்
புகரயறுநுங் குலங்களையும் பழக்குவெமென் நந்த்தே
புத்தமுத முன்டோங்கும் புளித்துவம் பெறுவே
ஒரைபெறுமென் தவித்தந்தை வகுகின்ற தருகாம
உற்றுதில் ஜூற்றிடுவ் ருண்கமயுனாத் தேனே.

புலவ கொலை தவிர்த்தோர் மட்டுமே உள்ளே
புதுதல் வேண்டும்

சாகாத கல்வித் தாமதிதல் வேண்டுமென்றும்
வேகாத காழுணார்தல் வேண்டுமென - சாகாத்
தலவயறிதல் வேண்டும் தவியருளா ஜுன்னம்
நினவயடைதல் வேண்டு நினத்து.

சாகாத கல்வியே கல்வியோன் ஹேவியங்
தாளென வறிந்த வறிவே
தகுமறிவு மவமைந்தும் வென்ற வங்கவே
தவித்த பூஞா வல்வைம்
வேகாத காலாதி கண்டுகொண் டெப்பொருஞும்
வினையவிளை வித்த தொழிலே

14

வெந்தொலை நாகுந் நாக்கை போகுக்கே
வைந்தை நூக் கென்னாம்
ஏதை நூக்கை வைந்தை நாக்கை
வைந்தை வெள்ள மாம்
ஏப்பிடி நெய்த கந்தை மாக்கத்தை
ஏப்பை மூடுத் துருபை
கோதி சூத்துால் நகுப்பால் செப்பைதை
கேத்தியுல் பெய் சூபை
சிர்கைபி அடுப்பு மொத்துால் கடுபை
தெம்ப நடாங் பதிபை.

11

புஷ்பால் ஹு...மிஸ் அகந்தலும் இதனிற்
பகுந்துகான் இருக்கின்ற புஷ்பம்
ஏங்கொல் மூன்றில் பேஷாக்கிற சொல்லை
ஏங்கிய ஏக்கந் துறியாம்
வங்புமால் உ...ங்கும் மாரிதால் காலு
பைங்கியும் நடுங்கி பாற்றுவால்
ஏங்கொல் கருக் கிழாந்துகான் அக்க
கிழாப்பொலம் ஹுங் யறியாம்.

12

இ...ம்பெற்ற வழிகாலம் விஃபந்து வாழ்ந்தை
யெ...ம்பெற்ற மாரிதால் மதிபெற்று வாழ்வின்குர்
இ...ம்பெற்ற வெழுவின்றாச் செத்தான் நின்றினம்
நடம்பெற்ற அகு...பெருக் ஜோதியாச் நாங்கை.

13

ஏங்கொல் செய்க்கு ஓ...ஏங்கொலை அப்பத்தே
ஏங்கொலை வாக்காலையே வேத்து.

14

குகை நின்று அகம்புறும் குலும்பிவழிக்கு
உ...மிஃப்பெல்கால் கூகை மாக்க
தெஞ்சு நின்று இம்பதிலை வாக்கின்ற
உ...ங்கும் சூது நின்றா குகை.

15

போதுக் கிணற்ற மாதாயாது கூதிக்கூ
மாக்குவோல் கூதுல் கூதுறை
மருள் நின்றுத மாக்கந்துக்கூ மாதாயா
காம்குக்கும் காகவு கூதுவை.

15

காற்றாலே புவியாலே கூகைமத மாலே
கூகைாலே புவியாலே காற்றி மாலே
கூற்றாலே பின்பியாலே கொகைக்கலும் மாலே
கோகைலே பிரகவியறை கொலுக்கெய்க்க மாலே
சேந்தாலே பெஞ்சுநாள் மறியாகு விளங்கும்
பெய்வெரிக்க வேண்டுமென்றே மினாந்துவித்தா கொல்க்கை
ஏந்தாலே மிதிவென்றீர் நின்கையாதி கூகை
எந்தாயருட் பெருக்கேற்றி வினாக்களைச் சாப்பிடே.

16

பாதிரிவி கெழுந்தகுளிப் பாவியேநை வெழுவியிரு
கோதிவெரித்தென் மூன்தாக்கே குப்புக்கூ

[குலங்கு, கிள்கால்]

நதித்துக்கெய் பேரின்ப தித்தான்பெற்ற நெடுப்பெற்றை
ஒதிமுடியா தெங் போவில் வுககம்பெறுதல் வேண்டுவே

17

துவக்கெற்றி கூன் குத்தான் மாங்க்கு
கார்ந்தி முயறுநா தந்தோ
குவக்கெற்றி வுகக்க குதிவே குகுத்தக
காவியுற குவத்தை சாவிப்
புகைகெற்றி விரும்பி சார்க்க குமிக்கு
போதுவெக்க கண்கால் காரு
கொகைகெற்றி நின்றார் தங்க்குளம் பயங்கே
எந்தநாள் கூறுவ தெங்கே.

18

அங்கொல் மதித்துப் புகல்வின்ற நாந்தை தெங்கெலினான் நாங்கொல்
மதித்தில்குப் பெற்றால் வாழ்வது காற்றுவின்றே
வின்கையால் வெளிந்த வெளிகை வென்னிலைப் பேதுவித்து
நாங்கையால் புராந்தை கால வாத்துவம் தந்தாகே.

19

உயிர்க்கொலையும் புகைப்பில்பு முட்டயவர்க் களைல்லாம்
உறவினாத்தா உல்லாவும் பறவினாத்தா ரவர்க்குப்
பவிப்பறுமோர் பசிதவிளத்தல் மாத்தோமே பரிக
பரிந்துமற்றைப் பண்புனரையேல் நண்புதுவே விங்கே
நயப்பறுச் சன மார்க்கமவுடையவுட மிதுதான்
நம்மா எனா யென்றெனக்கு நவின்றவுரு என்றையே
மயிர்ப்பறுமெய்த் துவர்போற்றைப் பொதுவில்நடம் புரியும்
மாநடத்தென் கார்சோன் மாநாவயவைத் தருளே.

ஜான வுடம்பே யோனியுடம்பா யோங்கிலிற்க
ஞான வழுதெனக்கு நல்லியதே - வானப்
பொருட்பெருஞ் ஜோதிப் பொதுவில் விளங்கும்
அருட்பெருஞ் ஜோதி யது.

நான்மறந்தே ஜெனினுமென்ற தான்மறவா ஜென்னது
நாயக்கெனன் நாடுகிள் ரேன் எனினுமிது வங்கையும்
வான்மறந்தேன் வானவார மறந்தேன்மா வங்கை
மறந்தேமா முருத்திரார மறந்தேனன் குடைய
வான்மறந்தே குழிர்மறந்தே குணார்ச் சியெலா மறந்தேன்
உ. உக்கெலவா மறந்தேனிஸ் குன்னைமறந் தறியேன
பானமறித குழிகையப்போள் பாரேவின் கெனையே
பரிந்துரின தருட்ஜோதி புரிந்துமகிழ்ந் தருளே.

வருமுயிரிருக்கம் பற்றியே யுலக
வழக்கிலென் மனாந்தென்ற தோறும்
வெருவிலின எடுக்கே வின்னாப்பித் திருந்தேன்
வின்னாப்பித் தெய்கின்றே வின்றும்
உ. ருவிலென் தூயிர்தா தூயிரிரக் கந்தான்
ஒன்றேதே மிரண்டுலை இரக்கம்
ஒருவிலென் தூயிரு மொருவும் என்றுவன்ற
தோருவனே நின்பதத் தானை.

காங்கொங்ட... பூது மேன்னாந்துன் மார்க்கங்கொங்ட...
பான் கொங்ட... பாட் விற் பாடுப் பாத்துப் பாவுவின்றார்
வின்கொங்ட... சிற்சபை யொன்றே நிறைந்து விளங்குகின்ற
தென்கொங்ட... மற்றை மதமார்க்கம் யாவு மிறந்தனவே.

சமயமு மதமுங் கடந்ததோர் ஞான

சுபைநடம் புரிவின்ற தனியைத்
துமையிறிந் தவருட் சார்ந்தமெய்ச் சார்சபச்
சத்துவ நித்தசற் குருவை
அுமையெவன் மனத்தைத் திருத்திநல் வருா
ரமுதலித் தமர்ந்தவற் புத்தகை
நிமலிர்க் குணத்தைச் சிற்குணா கார
நிதியைக் கண்டுகொண் டேளே.

வெஷத்தளிந்த முக்கனியின் வகுத்தாசந் தனிலே
விரும்புறவுட் பிழிந்தெடுத்த கரும்பிரதங் கலந்தே
தடித்தசெழும் பாற்செய்து கோற்றேன்விட்டதைனத்
தனித்தபா வமுதத்திற் நான்கலந்துண் டாற்போல்
இடித்திடத்தென் னுளமுழுதும் தித்திக்கும் வார்த்தை
இனிதுரைத்து மணம்புரிந்த வென்றுயிர்நா யகர்வாள்
பொடுத்திருமே வியரவங்கப் புனாரவங்கலே ஏவார்தம்
புகழுரைக்க வல்லேனோ வல்லேன்காண் தோழி.

ஒது வுவலா வொருதோழுள் தொண்டருளன்
சாத லொழித்தென்னைத் தானாக்கிப் - பூதுத்தில்
ஜூந்தொழில்செய் யென்றே அருட்ஜோதிக் கோவளித்தான்
வெந்தொழில்போய் நீங்க விரைந்து.

நான் தொடுக்கும் மாகையிது பூமாகை யெனவே
நாட்டார்கள் முடிமேலே நாட்டார்கள் கண்டாய்
வான்தொடுக்கும் மறைதொடுக்கும் ஆகமங்கள் தொடுக்கும்
மற்றவையை யணிவார்கள் மதந்துரிமை யாவே.

நி.க.2.

தாங்கொடுத்த மாகவலயாம் பாத்தூதாம் மாகவல
தனித்திடுமான் மாகவல அருட் சுபநுடுவே நடக்குப்
காக் கெடுத்த மாக்கான்றி வேறுகுறி யாதே
ஒங்குவதா தலிவகவக்கே புரித்தாகுந் தோழி.

28

ஆதிய நடுவும் அந்தமு மிக்கா
அகுட்பெகுகு ஜோதியென் ஜூாத்தே
தீதியிற் கூத்து நிறைத்து நாஜும்
நித்திய எாமினேன் உவகிர்
சாதிய மதமும் சயயபுந் தலிர்த்தே
ஏத்திய கந்தசன் மாங்க
எதிலி ஜூஸத்தாள் நிறுவுவல் உவகவை
விளம்பினேன் வம்பினோ வினாந்தே.
அம்பெதும் பிழியும் அகப்படு மகவயே
அம்பெதும் குடம்பதும் ஆரே
அம்பெதும் வகவக்குட் படுபாம் போருகே
அம்பெதும் காத்தம் அழுதே
அம்பெதும் கடத்தும் அடங்கிடும் கடவே
அம்பெதும் உமிகூரிச் அறிவே
அம்பெதும் அஜுவன் அகங்கத் பேரோளியே
அம்புகு வாம்பா சிவமே.

29

திருவார் நிருவம் பலத்திலே யந்தாள்
செப்பிய செம்ப்பொழிப் பொருகும்
உருவார் நிருமந் திரந்திரு முறையாம்
உவார்த்திய செம்ப்பொழிப் பொருகும்
கருவா ஏடுயே ஜூத்திலே நின்று
காட்டிய செம்ப்பொழிப் பொருகும்
கருவிலேய் ஜூாத்தே நம்பிநா விருக்கும்
வங்காழும் நிருவதா பறியும்.

30

மினைந்து விளைந் துணைந்துணைந்து நெவிழ்ந்து வெவிழ்ந்து
மினைந்து விளைந் தூந்தெழுங்கான் வீங்தான் உடம்பு
யூங்ந்து வகைந் தருளமுடே நான்தியே ஞான
நாந்தாரே யென்றுமிகூ நாயகனே யென்று
வகைந்து வகைந் தேத்து துநாம் வம்மிது வியர்
மரணமினாப் பெருவாழ்விள் வாழ்ந்தில்லாம் கங்கார்
புகைந்து வகையேன் பொய்புகலேன் சந்தியஞ்சொங் கிள்ளேன்
பொற்சபையிற் சிற்சபையிற் பகுத்தருண மினுவே.

3

பொய்விளாக்கப் புதுகிள்ளீர் போதுகழிக் கிள்ளீர்
புகைகாகவகள் புரிவிள்ளீர் கவகவலெவன் கிள்ளீர்
கைவிளாக்குப் பிழித்தொருபாழுப் பினைந்தில்லிழு கிள்ளீர்
களியிரோளக் களிக்கிள்ளீர் கருத்திலுந்துங் கருதீ
ஜவிளாக்கு மூப்புர் காநிக்கை நினைந்தாள்
அடிவரித்தை முறுக்காதோ கொடுயழுயற் றுக்கீ
மெய்விளாக்க வெளதுந்தை வருகிள்ள தருவாப்
மேலியதீன் டட்டீரே வாவிப்பூ ஏரே.

3

ஆதிந்தி வேதனே ஆடங்கு பாதனே
வாதிநூல் பேதனே வாழ்க்காழ் நாதனே.

3

ஏன் ஜூவிள்ளேன் ஏன்காக்கள் ஏங்காம் நாருவிள்ளாம்
உவ்வாலுமில்லேன் உவ்வாக்காக்காம் உவ்வாலும் -நாருவிள்ளு
நிற்றம் பலத்தே நிருதம்பெய் கிள்ளாளைன்
குற்றம் பலபொறுத்துக் கொண்டு.

3

நவிதரு சிறிய தெய்வமென் காற்போ
நாட்டுவே பலபெயர் நாட்டுப்
பவிதா ஆடு பங்கிருக் குடங்கள்
பவிக்கடா முதலிய வமிகாப்
போவிலுங் கொண்டு போகவும் கண்டு
பந்திநொங் தூாநடுக் குற்றேன்

கவியறு சிறிய தெய்வவெங் கோவில்
கன்ட காலத்திலும் பயந்தேன்.

பிருந்த வுல்லிலுறு சமயமத நெறியெலாம்
பேய்பிழப் புற்ற பிச்கப்
இள்ளாலினா யாட்டென உணர்ந்திடா துயிர்க்காபை
பேதுமுர் ரங்கு மிங்கும்
பொருந் நிறந்துவின் போயினா ரின்ஜும்பின்
போகாத படிவினாந்தே
சித்தமுற கத்தங் மார்க்கநெறி காட்டுமெய்ப்
பொருளினா யுணர்த்தி யெல்லாம்
குந்த கக்ஞிலை யங்கந்திடப் பரிதி ந்
யெள்பிள்ளா யாதுவாலே
ஷுவ்யேலை பரிக்கென் நிட்டுளை மாததில்லே
நூற்றாற்க வெள்ற குருவே
குந்த யொள்ளிய நெருப்பே நெருப்பிலூன்
நிறைந்திரு எக்கறு பொனியே
நிற்குநா ஏந்தபா நாதாந்த வங்காயோங்கு
ந்தி நடாஜு பதியே.

ஈள்படுத்த பாயருகி கண்ணிய யெலைத்தூக்கி
ஈள்படுத்த தேக மொங்கிளாங்கத் - தான்பதித்த
மிளிட்டே வைத்தெலாநான் வெங்கையெலாந் தீர்ந்தேனின்
ாலிட்டே வாழ்கின்றேன் கான.

சாதியு மதமுஞ் சமயமுந் தவிர்ந்தேன்
சாத்திரக் குப்பையுந் தணாந்தேன்
ந்தியு நிலையுஞ் சத்தியப் பொருளு
நித்திய வாழ்க்கையுஞ் கக்மும்
நுதிய நடுவு மந்தமு மெல்லாம்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் நறிந்தேன்
ஒதிய வெளைத்து தீயறிந் ததுநா
ஞானாப்பதேன் எடுக்கடி யுள்க்கே.

காலையிலே யென் ரெங்கக்கே கிளைத்தபெரும் பொருளே
களிப்பேயென் கருத்தகந்தே களிந்ததறுங் களியே
மேலையிலே இம்மூலியிலே ஒருங்கையிலே நவத்தாம்
மேவுவின்ற பெரும்பயனாம் விளைக்கையெலாந் தலுமச்
சாலையிலே யொருபகலில் தந்ததனிப் பதியே
சமாச்சன் மார்க்காங்கத் தலையமர்ந்த நிதியே
மாலையிலே சிறந்தபொழி மாலையெனிந் தாடும்
மாநடத்தென் ஊர்சேயென் மாலையெனிந் தருளே.

புலை கொலை தவிர்த்தோர் மட்டுமே உள்ளே
புகுதல் வேண்டும்

நான் ஆளான் தான் ஆளான் நாலும்தா ஆம் ஆளான்
தேன் ஆளான் தெள்ளமுதாய்த் தித்தித்து நிற்கின்றான்
வான் ஆளான் ஞானமெனி மன்றிம் ஆடுவின்றான்
கோன் ஆளான் என்ஜுன் குவவுவின்ற கோமாளே.

வின்கொவாங் கவந்த வெளியிலா எந்தம்
விளைந்த து விளைந்தது மனளே
காலையெனாம் களிக்கக் காலையாம் பொதுவிற்
கட்டுவே யென்றுநம் கருத்தில்
ஏன்னைலா மென்னை யெழுதுவா மெழுதி
யேந்தவா மெடுத்தெடுத் துவந்தே
உள்ளாலாம் விழைந்தார்க்கு உதவவா மூலகில்
ஒங்கவா மோங்கவா மினியே.

வாமஜோதி சோமஜோதி வாங்ஜோதி ஞாங்ஜோதி
மாகஜோதி யோகஜோதி வாதஜோதி நாதஜோதி
ஏமஜோதி வியோமஜோதி பேறுஜோதி ஏறுஜோதி
ஏகஜோதி யேகஜோதி யேகஜோதி யேகஜோதி.

ஈகாந்த மாகி வெளியா பிருந்தனில் கெள்கணமுன்னே
வோகாந்த காரத்தின் மீட்டதென் வெள்ச முயங்கிரும்பின்
மாகாந்த மாளது வல்லினை தீர்த்தெனை வாழ்வித்தென்றான்
தேகாந்த நக்கியது உத்தா ஞான சிதம்பாமே.

44

வாழியென் ஓன்றாவன் வாழியென் கோளாருள் வர்யெலெபென்றும்
வாழியென் மாண்புவும் வாழியென் வாதன் மார்ப்புதங்கள்
வாழியென் கத்தகன் மார்க்கப் பெருநெறி மாண்புகொண்டு
வாழியென் வையமும் வாளமும் மற்றவும் வாழியவே.

45

விளாந்து விளாந்து படிகடந்தேன்
பேற்பா வழுதம் வியந்துண்டேன்
காந்து காந்து மாழுருகிக்
கண்ணர் பெருக்க கருத்தவர்ந்தே
வாந்து ஞான மணம்பொங்க
மணிமன்று அரசைக் கண்டுகொண்டேன்
விளாந்து நெகிழ்ந்த தோலுடம்பஞ்
செழும்பொன் ஜும்பாய்த் திகழ்ந்தேனே.

46

புல கொலை தவிர்த்தோர் மட்டுமே உள்ளே
புதுதல் வேண்டும்

அகவல் மண்டபம்

॥

திருச் சிற்றும்பஸம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல்

அருட்பெருஞ் ஜோதி அருட்பெருஞ் ஜோதி
அருட்பெருஞ் ஜோதி அருட்பெருஞ் ஜோதி
அருட்சிவ நெறிசார் அருட்பெரு நிலைவாழ்
அருட்சிவ பதிதும் அருட்பெருஞ் ஜோதி
ஆகம முடிமேல் ஆரணா முடிமேல்
ஆகறின் ரோங்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
இகநிலைப் பொருளாய்ப் பாறிலைப் பொருளாய்
அகமறப்பொருந்திய அருட்பெருஞ் ஜோதி
சளம் இன்றி இபொத்து இரண்டுள்ளேற் பொருளாய்
ஆளல்லின்று ஒங்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி

10

உளரயான் கடந்த ஒருபெரு வெளியேல்
அங்கெசய்து ஒங்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி
ஊக்கழும் உளார்ச் சியும் ஒளிதரும் ஆக்கையும்
ஆக்கழும் அருளிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
எல்லையில் பிறப்பெறும் இருங்கடல் கடத்தினால்
அல்லை நக்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
ஏறா நிலைவினை ஏற்றினால் றனக்கே
ஆறாறு காட்டிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
ஜயமும் திரிபும் அறத்துஞானது உடம்பிருள்
ஜயமும் நக்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி

20

ஸுவரும் தேவரும் முத்தரும் சித்தரும்
யாவரும் பெற்றி இயங்காக் களித்தன
போற்றின் போருள் போற்றின் பெருஞ்சர்
ஆற்றவின் ஒங்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
சித்திகள் அனைத்தையும் தெளிவித்து எனக்கே
சத்திய நிலைத்தனத் தயவினால் தந்தன
போற்றின் போருள் போற்றின் பெருஞ்சர்
ஆற்றவின் ஒங்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
உவகினில் உயிர்களுக்கு உறுப்பிடை யூறையும்
விளக்கி அடைந்து விவக்குக மகிழ்க 1590

சத்த சன்மார்க்கச் ககநிலை பெறுக
உத்தமன் ஆகுக ஒங்குக என்றன
போற்றின் போருள் போற்றின் பெருஞ்சர்
ஆற்றவின் ஒங்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
அருட்பெருஞ் ஜோதி அருட்பெருஞ் ஜோதி
அருட்பெருஞ் ஜோதி அருட்பெருஞ் ஜோதி 1596

திருச் சிற்றம்பலம்
முற்றிற்று

அருட்பெருஞ் ஜோதி
தனிப்பெருங்கருளன

அருட்பெருஞ் ஜோதி
அருட்பெருஞ் ஜோதி

சிற்றம்பல

மாட்சி யளிக்கும் சன்மார்க்க மாரிச் மாளதூசெலுத்துதற்கோர்
குட்சி யறியாரு உழன்றேனைச் சூழ்சி யறிவித்து அருளாசின்
ஆட்சி யடைவித்து அருட்ஜோதி அழுத மளித்தே யாளந்தக்
தாட்சி கொடுத்தாய் நின்தனக்குக் கக்யமா ரேது கொடுப்பேனே. 47

உட்பிரகாரம்

காணாத காட்சிகள் காட்டுவிக் விள்றது காலமென்னாம்
விணாள் கழிப்பவர்க்கு எய்துரி தானாலு வெஞ்சினத்தான்
கோணாத நெஞ்சில் குலாவிநிற் விள்றது கூடுதின்று
சேணாடர் வாழ்ந்துவாது உத்தா ஞான சிதம்பரம். 48

அற்புதம் அற்புதமே - அருள்

அற்புதம் அற்புதமே
சத்திய ஞான சபையென்னுட் கண்டனன்
சன்மார்க்க சித்தியை நான் பெற்றுக் கொண்டனன்
பித்திய ஞான நிறையமு துண்டனன்
நிந்தை உவகியற் சந்தையை விண்டனன். 49

அநுட்பெரு வெளியில் அநுட்பெரு உவகத்து
அநுட்பெரும் தலத்துமேல் நிலையில்
அநுட்பெரும் பிடத்து அநுட்பெரு வழியில்
அநுட்பெரும் திருங்கிலே அமர்ந்த
அநுட்பெரும் பதியே அநுட்பெரு விதியே
அநுட்பெரும் சித்தி என்னமுடே
அநுட்பெரும் களிப்பே அநுட்பெரும் கக்மே
அநுட்பெரும் ஜோதினன் ஆரசே. 50

உட்பிரகாரம் நுழைந்து உள் வெளிப்பிரகாரம்
சௌல்வந்த வேத முடிமுடி மதிற் ரூலங்குவது
கல்வந்த நெஞ்சினர் காணாற் கரியது காமயிலார்
நல்வந் தனைசெய நன்னாயிய பேறது நன்றானக்கே
சௌல்வந்தந்து ஆட்கொண்ட துத்தா ஞான சிதம்பரமே. 51

அச்சம் தவிர்த்தே அருளிற் செலுத்துவின்ற
விஸ்வர யாசே விளங்கிடுக - நஸ்ராவு
ஆதிக் கொடுயவழிர் அத்தகையும் போய்சூழிக்
நிலக் கொடுவிளங்க நன்டு.

சோறு வேண்டியும் துவியனி முதலாம்
ககங்கள் வேண்டியும் ககமஹாற் ககமாம்
வேறு வேண்டியும் விளையடைந் தங்கி
பேரோ வாாதெதும் மேலவர் உணக்கோர்
மாறு வேண்டியேன் வந்துறிற் விள்ளேன்
வள்ளலே உன்றன் மனக்குறிப் பறியேன்
சாறு வேண்டிய பொழிந்வட வாசே
நந்தியச் சபைத் தனிப்பெரும் பதியே.

குவவபேடுவாடப்பகுதியோ ஏன்ற
கோடுகோ முகலூபாங் காங்கே
நிவாய பிண்டப் பகுதிகள் மூழுதும்
நிகழ்ந்தபற் பலபொருள் தீரூப்
விவகுநாது அகந்தும் புந்தும்மே விடத்தும்
மெய்யறி வாளாந்தம் விளங்கு
அவகுநா தொழியா ததுவதில் வினங்கும்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் வாசே.

அருளோங்கு கின்றது அருட்பெருஞ் ஜோதி யடைந்ததென்றான்
மருளோங்கு ரூபமால் தவிர்த்தது நல்க வரமளித்தே பொருளோங்க
நாளாருட் பூமியில் வாழுப் புரிந்ததென்றும் தெருளோங்க ஒங்குவ
ஷந்தா ஞான சிதம்பரமே.

ஏந்த விள்ளிய தூயானால் இடரால்
இடுக்குண் கடயறின் இள்ளருள் விரும்பி
வந்த நெஞ்சினேன் வந்துறிற் விள்ளேன்
வள்ளலே உன்றன் மனக்குறிப் பறியேன்
அந்த வெங்ருவாகா ஆட்கொள்க் கேள்வும்

அப்ப விள்ளாவால் அறிவிலேக் குன்றும்
தந்த பென்றும் க்கருள்வு... வாசே
நந்தியச் சபைத் தனிப்பெரும் பதியே.

இலையாயென்று தான்றனக் கேற்றது போற்று மொக்குநல்ல
துவையாயென்று வந்தது உத்தான் மார்க்கத்தில் தோய்ந்ததென்னான்
அலையாயென்ற வைத்துக்கென்ன எட்டுதொழி ஏந்த தகுகுவகில்
விளைஞ்ஞது மாயிய துந்தர ஞான சிதம்பரமே.

கண்முதல் பொறியால் மனமுதல் காங்க
கருவிளால் பகுதியின் கருவால்
ஏன்முதல் புருட் தாந்திளால் பாத்தால்
இகைக்கும்பூர் பரம்பர விளார்வால்
விள்ளமுதல் பண்டியால் பாபார் அறிவால்
விளாங்குவது அரிதென உணர்ந்தோர்
அன்முதல் தூந்துப் படித்திட ஒங்கும்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் வாசே.

கருளை ஒன்றிலாக் கல்மளக் குரங்கால்
காடுமேடு உழூன்று உள்மெலிந் தந்தோ
வருண நின்புன... வந்துறிற் விள்ளேன்

வள்ளலே உன்றன் மனக்குறிப்பு அறியேன்
அருளை என்றாளை அகற்றிடு வாயேல்
ஸுப் வோதுகளை அறிந்திலவன் இதுவே
தருண யெற்கருள் வாய்வட... வாசே
நந்தியச் சபைத் தனிப்பெரும் பதியே.

நைச்தந் மேனிலையி தெனா... ஊர்ந் நாங்கே
நான்னியுங் கண்ணுநாது அந்தோ
இகைத்தமா மனைகள் உயங்கின மயங்கித்
திரும்பின எனில் அதன் இயலை
இகைத்தல் ராங்கன்மோ ஜூய்கோ சிறிஞம்

இனசத்திடு வேமோ நாளை

அகசத்திட்டிற்கு அரிதென்று உணர்ந்து சோர் வழுத்தும்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் எரசே.

உவக மெலாந்தொழு வற்ற தெளக்குங்கை யொன்னமத்திடே
இலக மெலாம்பகடத்து ஆருயிர் காத்தரு என்றதென்றும்
கலக மிலாச்க்கத் சன்மார்க்க சங்கக் கலந்ததுபார்த்
திலக மெலாரின்றது உத்தர ஞான சிதம்பாமே.

60

கர்ண வாதனை யாவ்பிக் மயங்கிக்
கலங்கி னேன்குரு கலைக்கணு மறியேன்
மாணாம் நீக்கிட வந்துறிந் கிள்ரேன்
வள்ளலே உன்றன் மனக்குறிப் பறியேன்
இரண்ணன் என்றெனை என்னிடேல் பிறிதோர்
இக்கூச ஒன்றிலேன் எந்தைறின் உபய
சாணாம் சந்தருள் வாய்வட வரசே
சத்தியக் கலபத் தனிப்பெரும் பதியே.

61

பவமே தவிர்ப்பது சாகா வாழும் பயப்பதுநல்
தவமே புரிந்தவர்க்கு இன்பந் தருவது தான்தனக்கே
உவமேய மாளது ஒளியோங்கு கிள்றது ஒளிரும்கத்த
சிவமே நிறைவின்ற துத்தா ஞான சிதம்பாமே.

62

கந்த வேதாந்த மயாமோ அஸ்து
கந்தசித் தாந்தரா சியமோ
இத்தால தாந்த நிலைஅனு பவமோ
நிகழ்பிற முடிவின்மேல் முடிபோ
புத்தமு தானைய சமரசத் ததுவோ
பொருளியல் அறிந்திலம் எனவே
அந்தகை உணர்ந்தோர் உணர்த்துஷ்ணாத் தேத்தும்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் அரசே.

63

தூய நெஞ்சிலேன் அங்ருயிள் கருகணைச்
கக்கிலி ஸழந்திலே ஜெனிலும் பொய்க்காக

64

மாயம் வேண்டிலேன் வந்துறிந் கிள்ரேன்
வள்ளலே உன்றன் மனக்குறிப் பறியேன்
ஈய வாய்ந்தநல் தருணாம் து அருள்க
எந்தை நின்மல ரின்னையு அஸ்வால்
தாயம் ஒன்றிலேன் தனிவட வரசே
சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும் பதியே.

81

65

ஏக்மோ அன்றி அனோக்மோ என்றும்
இயற்கையோ செயற்கையோ சித்தோ
தேக்மே பொதுவோ சிறப்பதோ பெண்டோ
நிகழ்ந்திடும் ஆணதோ ஆதுவோ
யோக்மே பிரிவோ ஒளியதோ வெளியோ
உணர்ப்பதெற் ரோன உணர்ந்தோர்
ஆக்மே டோந்து வழுத்ததின் ரோங்கும்
அருட்பெருஞ் ஜோதிலென் எரசே.

66

ஒத்தா சாயும் இழிந் தாளையும் நேர்கண் உவக்குரு
மித்தாளை வாழ்விப்பது ஏற்றார்க்கு அழுதம் விளம்பியிடு
வித்தாளைக் காப்பது சித்தாடு கிள்றது மேலினிமேல்
செத்தாளை மிட்கின்றது உத்தர ஞான சிதம்பாமே.

67

பத்தியம் சிறிதும் உற்றிலேன் உன்பால்
பக்தி யொன்றிலேன் பாமறின் கருகணை
மத்தி யம்பெற வந்துறிந் கிள்ரேன்
வள்ளலே உன்றன் மனக்குறிப்பு அறியேன்
எத்தி அஞ்சலை யென அரு எாயேல்
ஏழம் யேன்ட மிழப்பதுன் ஆணை
சத்தி யம்புகன் ரேன்வட வரசே
சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும் பதியே.

68

ஏத்தாலு மிக்கது எளக்கு அருள்ந்தது எவ்வாழும்வல்ல
சித்தாடல் செய்கின்றது எவ்வா உவகும் செழிக்கையந்தது
இத்தா ரணிக்கு அயனி யாயது வான்தொழுற் கேற்றதுளங்கும்
செத்தால் எழுப்பவது உத்தர ஞான சிதம்பாமே.

69

ந.க. 6.

தத்துவம் அனாத்தும் தனித்தனி கடந்தேம்
தத்துவா தத்தேஸ் நிலையில்
சித்தியில் முழுதும் தெரிந்தனம் அனாவபேஸ்
சிவலிங்க தெரிந்தி சென்றேம்
ஒத்தாந் நிலைக்கண் யாழும் ஏம்முனார்வும்
ஒருங்குறுக் கணாந்துபோ யினாமென்று
அத்தகை யுனார்ந்தோர் வழுத்த நின்றோங்கும்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் எர்சே.

70

கயவு செய்யத் கரியெனச் செருக்கும்
கருத்தி னோங்மாக் கரிசினால் அடைந்த
மயர்வு நீக்கிட வந்துதிற் கிள்ளேன்
வங்ளலே உன்றன் மனக்குறிப் பறியேன்
கயவு வந்ததுள் பரிந்திடா யெசின்ளன்
உயிர்தித் திடாது உன்னாட யாக்கா
தயவு செய்தாரும் வாய்வு வாசே
சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும் பதியே.

71

உங்கவளிப் பிரகாரம் முழந்து உன்றுமூவாயில்
கருணாயிலா ஆட்சி கடுகி ஒழிக்
அருள்நயந்த சன்மார்க்க ராள்க - தெருள்நயந்த
நல்லோர் நினைத்த நலம்பெறுக நன்றுநினைத்து
ஏல்லோரும் வாழ்க் கிழைந்து.
கருநெறிக் கேயெனாக் கூட்டிக் கொடுத்தது கூறிதாம்
பெருநெறிக் கேசென்ற பேர்க்குக் கிணடப்பது பேயுலகக்
கருநெறிக் கேற்றவர் காணாற் கரியது காட்டுகின்ற
நிருநெறிக் கேற்கின்றது உத்தா ஞான சிதம்பாமே.

73

உ. ஸ் சௌ

கொங்ளா நெறியது கோடா நினையது கோபமிலார்
சொங்ளா ஒவந்தது கத்தசன் மார்க்கந் துணிந்ததுவ

கெங்ளா மாரிப்பு திறந்தால் ஏழுப்பு தேதமோ ஏற்றுங்
சொங்ளா வனத்தினா கு உத்தா ஞான சிதம்பாமே.

74

தந்தையைக் கண்டேன் நான் சாகா வரம்பெற்றேன்
சிற்கை களிந்தேனோன் று உந்தி பற
சித்தெலாம் வங்ளே னொன்று உந்தி பற
முத்தியைப் பெற்றேன் அம்முத்தியினால் ஞான
சித்தையை உற்றேன் என்று உந்தி பற
சித்தலும் ஜூனோன் என்று உந்தி பற.

75

எங்குமாய் மிளங்கும் சிற்கை மிடத்தே
இதுஅது எனாட்டைப் பரிதாய்த்
தங்குமோரி யற்றைக்கத் தனியினு பலத்தைத்
தந்துள்ளத் தன்மய மாக்கிப்
பொங்குமா எந்த போகபோக் கியளாய்ப்
புத்தமு தகுத்தியென் ஜூனத்தே
அங்கையில் கணிபோன்று அமர்ந்தருள் பரிந்த
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் எர்சே.

76

72

பொற்சபை
பொற்பங் கயத்தின் புதுநறவும்
கத்த சலமும் புகல்வின்ற
வெற்பங் தரமா மதிமதுவும்
விளங்கும் பகவின் தீம்பாலும்
நறபஞ் சகமும் ஒன்றாகக்
கலந்து மரண நூலவதீர்க்கும்
கற்பங் கொடுத்தாய் நின்றனக்கு
கைம்மாறு ஏது கொடுப்பேனோ.

77

முற்றிற்று

அருட்பெருஞ் ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை

அருட்பெருஞ் ஜோதி
அருட்பெருஞ் ஜோதி

அகுட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்குறுஷை

அகுட்பெருஞ்ஜோதி
அகுட்பெருஞ்ஜோதி

சத்திய தருமச் சாலை கற்பதிப்புப் பாடல்கள்

பாமாலை ஏற்றம்

என்பாட்டுக் கெண்ணாத தெண்ணி இகைத்தேவனன்
தன்பாட்டைச் சத்தியமாத தான்புலனந்தான் - முன்பாட்டுக்
காலையிலே வந்து கருகை அளித் தேதுமச்
சாலையிலே வாரங்ரான் தான்.

அருள் விளக்க மாலை

காலையிலே என்றாக்கே கிடைத்தபெரும் பொருளே
களிப்போன் கருத்தகத்தே கவிந்தநறுங் கனியே
மேலையிலே இய்மையிலே ஒருமையிலே தவத்தால்
மேவுகின்ற பெரும்பயனாம் விளைவைலாம் தருமச்
சாலையிலே ஒருபகலில் தந்ததனிப் பதியே
சமரசன் மார்க்கங்குத் தலைஅமர்ந்த நிதியே
மாலையிலே சிறந்தமொழி மாலைஅளிந் தாடும்
மாநடத்தென் அரசேன் மாலையும் ஏற்றறுளே.

அநுபவ மாலை

மாலையிலே உலகியலார் மலிழ்ந்ரொடு கலத்தல்
வழக்கம்அது கண்டளமந் மணாவாள ருட்னே
காலையிலே கலப்பதற்கிஸ் கெளைப்புறம்போ என்றாய்
கண்டிலைது அதிசயமன் றுளையேல்ளன் தோழி
ஒலையிலே பொறித்ததைந் உள்ளுளத்தே கருதி
உழுகின்றாய் ஆதலிலிலும் வளவறியாய் தருமச்
சாலையிலே சமரசன் மார்க்கங்குந் தனிலே
ஏற்றிருந்தாய் எனில்லிதனை உற்றுணர்வாய் காணோ.

ஆந்தா நுபவம்

காலையிலே நின்றால்களாக் கண்டுகொண்டேன் சன்மார்க்கச்
சாலையிலே இன்பம் தழைக்கின்றேன் - குரவமிகைச்
சாகா வரம்பெற்றேன் தத்துவந்தின் மேங்நடக்கும்
ஏகா நினங்கும்கூம் ஏற்று.

கந்த சிவநிலை

ஏவ்வுமகும் அண்டங்கள் எந்தனையும் நான்கானை
இவ்வுலகில் எந்தை எளக்களித்தான் - எவ்வுமிரும்
சன்மார்க்க சங்கம் தனை அளடயச் செய்வித்தே
என்மார்க்கம் காண்பேன் இனி.

மார்க்கமெலாம் ஒன்றாகும் மாநிலத்தீர் வாய்மைதினு
தூக்கமெலாம் நீக்கித் துணிந்துளத்தே - எக்கம்பிட்டுக்
சன்மார்க்கச் சங்கத்தைச் சார்ந்திடுமின் சத்தியம்நீர்
நன்மார்க்கம் சேர்விருஇந் நாள்.

சிவநேச வென்பா

துற்சங்கத் தோர்கணமுந் தோயாது நின்குமையர்
சற்சங்கத் தென்றைந் தாங்கூட்டி - நற்சங்கக்
காப்பான் புகுழன் கழற்புகணமுக் கேட்பித்துக்
காப்பாய் இஃதென் கருத்து.

உத்தா ஞான சிதம்பர மாலை
உலக மெலாம் தொழு உற்ற தெளக்குங்களம் ஒன்றமைதந்தே
இலக எலாம்படைத் தாருயிர் காத்தருள் என்றுதென்றும்
கலக மிலாச்கத் த சன்மார்க்க சங்கம் கலந்துபார்த்
நிலக மெனாநின்ற துத்தா ஞான சிதம்பாமே.

இரு அருட்பா

எல்லாம் செய்க்கூடும் என்னாலை அம்பவந்தே
எவ்வாம்வல் லாந்தனையே எத்து.

இன்று வருமோ நாலைக்கே வருமோ அல்வதுமற்
தென்றுவரு மோ அறியேன் எங்கோவே - துன்றுயல்
வெம்மாலை அற்று வெளிக்குள் வெளிகடந்து
கம்மா இருக்கும் ககம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாடப் புகழ்ச்சி

பாலியம் சின்மயம் பூரணம் சிவபோக
பாக்கியம் பாமநிதியம்
பரக்கம் தன்மயம் சச்சிதா ஓந்தமெய்ப்
பரம ஏகாந்த நிலையம்
பரமஞானம் பாமசத்துவம் மகத்துவம்
பரம கைவள்ய நிலைம்
பாமத்துவ நிரதிசய நிட்களம் பூத
பொதிகா தாநிதியும்
பவந்த நிக்கா விளோத சகளம் சிற்பரம்
யானந்த சொருபம்
பரிசயாத்தம் கயம் சதோதயம் வரம்
பாமார்த்த முக்த மெளனம்
படன வேதாந்தாந்த மாகமாந் தாந்த
நிருபாதிகம் பாம சாந்தம்
பாநாத தத்துவாந் தும்சகச தரிசனம்
பகிரங்கம் அந்தாங்கம்
பாவியோமம் பாம ஜோதியம் விபுலம்
பாம்பாம் அனந்தம் அசலம்
பாம ஹோகாதிக்க நித்திய சாம்பிராச்சியம்
பாபதம் பாம குஷமம்
பாபாபம் அநாமய நிராதாம் அகோசரம்
பாமதந்திரம் விசித்திரம்
பாஅமுத நிராகரம் விகாசனம் விகோடனம்
பாக்கோதயம் அகாயம்
பரிபவ விமோசனம் குணாவிதம் விகவம்

பதித்துவ பரோபரி னம்
பஞ்சவிர்த்திய கற்க கர்த்தத்துவம்
நற்பாம் சிதம்பர விவாசம்
பகர்கபாவம் புளிதம் அதுவம் அதுவிதம்
பராம்பர நிராவம்பனம்
பாவ சாக்ஷாத்கார நிர் அவயவம் கற்
பாநாத நிருவிகாரம்
பாதுரிய அநுபவம் குருதுரிய பதம் அம்
பகம் பகா தத விமலம்
பரம கருணாம்பரம் தற்பதம் கள சொற்
பதாந்தம் இன்ப வழவம்
பரோக்ஷ ஞானாந்தம் அபரோக்ஷ ஞானா
பவ விவாசப் பிரகாசம்
பாவனாத்தம் குணாத்தம் உபசாந்த
பதமகா மெளனாபம்
பாமபோதம் போத ரகித சகிதம்சம்
பவாதம் மர்பமேயம்
பகானந் தாளந்தம் அமலம் உசிதஞ்சிற்
பதம் சதாளந்த சாங்
பங்ரயாதி கிரணாங்க சாங்க செளபாங்கவிம்
பாகார நிருவி கற்பம்
பரக்கா ரம்பம் பாம் பிரம ஸித்தம்
பாநாந்த புரண போகம்
பரிமிதா ததம் பரோதயம் பாகிதம்
பராபரி னம் பாந்தம்
பாமாற் புதம் பாமசேதனம் பகபாச
பாவனம் பாம மோட்சம்
பாமாஜு குணநவா ததம் சிதாகாச
பாஸ்காம் பாம போகம்
பரிபாக வேதன வரோ நயானந்த

என் தந்தை தாயெழும் இளவொப்பதும் என் நறவாம்
 இயற்பதும் என் நட்பாம் பதும்
 என்குருவெழும் பதும் என் இட்டதெய்வப் பதும்
 என் துக்கல தெய்வப் பதும்
 என் பொறிக் குக்கெல்லாம் நல்லிய மாம்பதும் என்
 எழுதெய்வப் பிரபுப் பொற்பதும்
 என்குறுக்குவெல்லாம் துவிர்த்து ஆக்கொண்ட பதும் எனக்
 கெய்ப்பிள் கூவப்பாகும் பதும்
 எல்லார்க்கும் நல்லபதும் எல்லாஞ்செய் வல்லபதும்
 இளைணவிலாத் துவெண்ணயாம் பதும்
 எழுமணம் உடைந் துவைந்து உருவிநெலிழ் பத்தர்க்கட்டு
 இன்னமுத மாகும்பதும்
 என்ன ஜுநிற் பாவில்நறு நெய்யொடு சுருக்கனை
 இளைந்தென இனிக்கும் பதும்
 ஏற்றமுக் கணிபாகு கண்ணல்கற் கண்டுதேன்
 என்ன மதுரிக்கும் பதும்
 எங்கள் பதும் எங்கள் பதும் என்று சமயத்தேவர்
 இளைவழக்கிடு நற்பதும்
 ஈறிலாப் பதம்சாவந் தருதிருப் பதம் அழிவில்
 இன்புதுவு வின்ற பதமே.

128

இது நூற்றிருபத் தெட்டு அடியான் வந்த
 கழிநெடுசூடு ஆசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முற்றிற்று.

அருட்பெருஞ்ஜோதி
 தணிப்பெருங்கருணை

அருட்பெருஞ்ஜோதி
 அருட்பெருஞ்ஜோதி